

4. Новаченко Т. О синергетике образования // Виховання і культура. – 2004. - № 3. – С. 3-5.
5. Новаченко Т. О синергетике образования // Виховання і культура. – 2004. - № 3. – С. 3-5.
6. Иоффе И. Синтетическая история искусства. – М.: Искусство, 1956 – 482 с.
7. Уемов А., Сараева И., Цофнас А. Общая теория систем для гуманитариев. // Уч. пособие. Под ред. А.Уемова – Wydawnictwo Uniwersitas Redviva – Варшава, 2001. – 396 с.
8. Kipes G. Structure in art and in science / Ed. by G.Kipes. – New York, 1965. – 428 p.
9. Станиславский К.С. Собрание сочинений: В 8-ми т./ К.С.Станиславский. – М.: Искусство.– Т.3.: Работа актера над собой. –1955. – 503 с.

Недопитанська С.М.

СПОГАДИ ПРО А. І. УЙОМОВА

Ці слова присвячую А. І Уйомову – Людині з великої літери, моему Учителеві...

З дитинства хотілось чогось досягти високого. Недарма із шести років разом з батьком вивчала терміни філософського словника – батько складав державний іспит в інституті, а я допомагала йому готуватись. Це, напевне, був зародок потягу до філософії. А потім – філософський факультет ОНУ ім. І. І. Мечникова, викладачі факультету. Серед них – А. І. Уйомов... і незабутні враження від зустрічі із «ЖИВИМ» – не із книг науковцем світового масштабу, професором, філософом...

Потім - лекції з системного аналізу і нестримне бажання стати учнем Дивовижного Учителя А. І. Уйомова.

В пам'яті спливає образ статного, наділеного вродою, вдумливого, врівноваженого, напрочуд скромного філософа, який ніколи не втрачав бажання передати своїм учням те, чим дихав і жив. Для А. І. Уйомова системний аналіз і його учні були змістом життя-буття. Це відчувалося завжди. А ще від розмов, діалогів із професором віяло батьківським теплом, милосердям, ширістю, відкритістю.

Завжди поява А. І. Уйомова на факультеті була для нас святом, хотілося доторкнутися до «свого» філософа, почути його думку на те чи інше запитання. А. І. Уйомов був завжди мобільним і обізнаним

в усіх сферах суспільного життя. На компліменти студентів відповідав: «Это вы преувеличиваете, не стоит так говорить».

Дякую долі за зустріч з А. І. Уйомовим. Він – Учитель, який завжди зі мною. Для мене – науковець нарівні з Аристотелем. Він живе і житиме до тих пір, поки будуть його учні.

Недопитанська С.М.

ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ І СИСТЕМНО-ПАРАМЕТРИЧНИЙ АНАЛІЗ

Психолого-педагогічні дослідження вчених довели, що основні логічні уміння на елементарному рівні формуються у дітей, починаючи з 5-6 річного віку. Головними показниками розвитку дитячого мислення є рівень сформованості образних і логічних мислительних операцій: як оволодіває дитина схематизованими уявленнями (образне) та виокремленням і співвіднесенням істотних параметрів об'єктів (логічне мислення).

Порушену проблему досліджує психологія, педагогіка, однак, незважаючи на довгий період її вивчення, вона являється актуальною в усі часи.

Знання психології розвитку логічного мислення дітей сприяє краще організувати управління дітьми, але психологія, що вивчає дитячу психіку і психічні процеси, не здатна допомогти сама по собі організувати навчальний (розвиваючий) процес в цілому.

Організацією навчання займається педагогіка, яка знову ж таки має свої погляди щодо методів і шляхів розвитку логічного мислення. Для успішного розв'язання проблеми потрібно шукати не педагогічні і не психологічні методи дослідження, а методи, які є універсальними. Універсальними методами володіє філософія, яка має в арсеналі необхідні методологічні інструменти. Цим інструментом являється системний підхід, що представляє собою одну із форм конкретизації принципу матеріалістичної діалектики – принципу взаємозв'язку явищ.

Діалектико-матеріалістичне розуміння взаємозв'язку між явищами включає також визнання їх універсального характеру. Взаємозв'язки існують між усім, що є в природі. Згідно принципу взаємозв'язку явищ, кожна річ (явище, процес) пов'язана із кожним.